

Sygn. akt IV U 1090/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania U. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 10 lipca 2015r. znak: SP5- (...)

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1090/15

UZASADNIENIE

Skarżąca U. Ł. wniosła odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 10 lipca 2015r., znak SP5- (...), odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Postulując o przyznanie wnioskowanego świadczenia, ubezpieczona domagała się uwzględnienia w stażu ubezpieczenia dodatkowego okresu urlopu wychowawczego, tj. od dnia 16 lutego 1997r. do dnia 27 października 1999r., ze względu na opiekę nad niepełnosprawnym synem P., co w jej ocenie skutkowałoby spełnieniem przesłanek do przyznania świadczenie przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. Zaznaczono, że podstawą odmowy jest fakt, iż zamiast wymaganego 35 lat okresu uprawniającego do emerytury – wobec rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy – skarżąca udowodniła 33 lata, 3 miesiące i 25 dni okresów ubezpieczeniowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżąca urodziła się w dniu (...), zatem w dniu (...) 2014r. ukończyła 52 lata.

(bezsporne)

W okresie od dnia 1 września 1979r. do dnia 30 grudnia 2014r. ubezpieczona pozostawała w stosunku pracy z (...) S.A. Zakładem (...) w O.. Stosunek pracy ustał na mocy porozumienia stron z przyczyn niedotyczących pracownika.

(dowód: świadectwo pracy k. 5 akt ZUS – plik dot. świadczenia przedemerytalnego)

Okres uprawniający skarżącą do emerytury na dzień ustania stosunku pracy wynosił 33 lata, 3 m-ce i 25 dni.

(dowód: raport ustalenia uprawnień do świadczenia k.13-15 akt ZUS - plik dot. świadczenia przedemerytalnego)

Od dnia 2 stycznia 2015r. ubezpieczona jest zarejestrowana jako bezrobotna. Od dnia 2 stycznia 2015r. do przynajmniej 2 lipca 2015r., tj. daty wydania zaświadczenia, przysługiwało jej prawo do zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania tego zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego skarżąca złożyła w dniu 2 lipca 2015r.

(bezsporne, ponadto wniosek k.1-2 i zaświadczenie PUP pomiędzy k.6 akt ZUS - plik dot. świadczenia przedemerytalnego)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wyjaśnić, że stan faktyczny sprawy w istocie był bezsporny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia, co zostanie wyjaśnione w dalszej części uzasadnienia. Spór dotyczył w rzeczywistości oceny prawnej, tj. możliwości przyjęcia, że skarżącej przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na możliwy do wykazania okres uprawniający do emerytury.

Należy wobec tego przybliżyć przepisy prawa wskazujące na warunki przyznania wnioskowanego prawa. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013r. poz. 170 ze zmianami) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje m.in. kobiecie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat, a przy tym po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych spełnia łącznie następujące dalsze warunki: po pierwsze nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, po drugie w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych i po trzecie złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Poza sporem było, że skarżąca do dnia rozwiązania ostatniego stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym była zatrudniona świadczyła pracę przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy. Ponadto wnioskodawczyni była zarejestrowana przez wymagany okres jako bezrobotna z prawem do zasiłku i w tym czasie nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy. Spornym pozostała przesłanka legitymowania się przez skarżącą okresem uprawniającym do emerytury, wynoszącym co najmniej 35 lat.

Wobec tego w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z powołanym art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego konieczne jest spełnienie przesłanek dotyczących okresu uprawniającego do emerytury na dzień ustania ostatniego stosunku pracy, tj. w okolicznościach niniejszej sprawy na dzień 30 grudnia 2014r.

Po drugie trzeba podkreślić, że – jak wynika z raportu ustalenia uprawnień do świadczenia (k.13-15 akt ZUS dot. wniosku o świadczenie przedemerytalne) – pozwany uznał za udowodnione wszystkie wskazywane przez wnioskodawczynię okresy zatrudnienia od dnia 1 stycznia 1979r. do dnia 30 grudnia 2014r. oraz pobierania przez nią w tym czasie zasiłku chorobowego z jednym tylko ograniczeniem, tj. ograniczeniem do 6 lat okresu nieskładkowego z tytułu korzystania z urlopów wychowawczych. Ograniczenie było jednak w pełni uzasadnione, co jednoznacznie

wynika z art. 7 pkt 5 ppkt a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm., powoływanej dalej jako „ustawa emerytalna”).

Odnosnie żądania skarżącej, a mianowicie uwzględniania w stażu ubezpieczenia okresu dodatkowego urlopu wychowawczego od 16 lutego 1997r. do 27 października 1999r. z powodu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym synem P., przede wszystkim należy zauważyć, iż wnioskodawczyni na etapie postępowania administracyjnego nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie tej okoliczności, poza swoim oświadczeniem oraz zaświadczeniem o pobieraniu zasiłku pielęgnacyjnego na tego syna od dnia 1 stycznia 2015r. (k.11-12 akt ZUS – plik dot. świadczenia przedemerytalnego). Dodatkowo można jedynie wskazać, że do odwołania od zaskarżonej decyzji skarżąca dołączyła orzeczenie o stopniu niepełnosprawności syna P., z którego wynika jego niepełnosprawność od urodzenia, a nadto karty wynagrodzeń za okres 1997-1998. Niemniej jednak wskazać należy, że nawet przy ewentualnym doliczeniu wnioskowanego okresu z tytułu opieki nad niepełnosprawnym synem, nie dałoby to skarżącej oczekiwanej przez nią sumy 35 lat (byłoby to 34 lata i 1 miesiąc), co wynika jednoznacznie z odpowiedzi pozwanego na odwołanie. Zaznaczyć tylko należy, że wywodzi się to z tego, iż zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie Dz.U. z 2015r., poz. 748; dalej: ustawa emerytalna) przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. W przypadku skarżącej staż okresów składkowych wynosi bezspornie 25 lat i 7 miesięcy (307 miesięcy), z czego wynika, iż przy ustalaniu uprawnień wnioskodawczyni zaliczeniu podlegałyby okresy nieskładkowe w rozmiarze do 8 lat i 6 miesięcy (102 miesięcy), co dałoby łączny okres uprawniający do emerytury nie dłuższy niż 34 lata i 1 miesiąc. Do tego, mając na uwadze przywołane przez skarżącą w odwołaniu poglądy orzecznicze, należy zauważyć, że Sąd Najwyższy we wskazanej uchwale i wyroku wypowiedział się jedynie o możliwości uwzględnienia okresu sprawowania opieki nad niepełnosprawnymi dziećmi przy ustalaniu uprawnień do świadczeń, a nie o bezwzględny zaliczeniu tych okresów do stażu ubezpieczeniowego, z pominięciem przytoczonej zasady z art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej.

W świetle przedstawionych rozważań Sąd ocenił, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, jako że ubezpieczona nie spełnia jednej z wymaganych łącznie przesłanek przyznania jej świadczenia przedemerytalnego. Dodać można, że pozostałe określone w art. 2 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych sytuacje, w których możliwe jest uzyskanie prawa do świadczenia przedemerytalnego, również nie zachodziły w rozpatrywanej sprawie, czy to choćby z uwagi na wiek skarżącej w stosunku do wymaganego (55 lub 56 lat – art. 2 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3), czy z powodu sposobu ustania ostatniego stosunku pracy, który nie wiązał się z likwidacją lub niewypłacalnością pracodawcy w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (art. 2 ust. 1 pkt 6). Skutkowało to oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc.